Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Grigorii Cazacu
Dosarul nr. 2rc-223/25
(2-25123503-02-2rc-03112025)

D E C I Z I E

26 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L.,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025, prin care s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. către S.R.L. „TERRA SPORT" privind încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 28.08.2025, avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „TERRA SPORT", solicitînd încasarea sumei în mărime de 564,30 USD, cu titlu de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată formate din 440,29 lei, cu titlu de taxă de stat, suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, suna de 27,00, cu titlu de cheltuieli poștale și 10 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. avocatul Gheorghe Macovei în scopul asigurării executării pe viitor a hotărîrii judecătorești, a formulat cerere, prin care a solicitat asigurarea acțiunii depusă de S.R.L. „MILACHI IMPEX" privind la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată, prin aplicarea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtei S.R.L. „TERRA SPORT" inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 564,30 USD.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată, cererea înaintată de reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. avocatul Gheorghe Macovei privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, formulată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată formulată de S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. către S.R.L. „TERRA SPORT" privind încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 15 octombrie 2025, avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului partea recurentă a indicat, că judecătorul a respins cererea, susținând că reclamanta „nu a justificat şi probat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii". Mai mult, s-a statuat că argumentarea reclamantei este bazată „doar pe presupunerile părții reclamante" , iar alegațiile sunt „comune tuturor situațiilor litigioase contradictorii".

Consideră această concluzie un eșec de a diferenția între o prezumție rezonabilă a riscului și o probă definitivă a neexecutării eventualei hotărâri favorabile, probă care, de altfel, este inaccesibilă creditorului. Ceea ce Judecătorul a catalogat drept „presupuneri" este, în realitate, consecința unui fapt consumat și continuu, or, neexecutarea obligației pecuniare scadente de 564,30 USD. Nu este o alegație bazată pe zvonuri, ci o evidență faptică demonstrată de cele peste 250 de zile calendaristice de întârziere în care debitorul S.R.L. „TERRA SPORT" a refuzat să-și onoreze datoria.

Sub acest aspect a notat, că a considera această întârziere cronică drept o „situație litigioasă contradictorie" și a ignora-o ca probă de periculum in mora (risc de dispariție) înseamnă a lipsi de conținut cerința din art. 174 CPC și a tolera conduita de rea-credință. Scopul asigurării acțiunii nu este de a proba neexecutarea obligației debitorului, ci de a preîntâmpina riscul ca o hotărâre favorabilă să fie lipsită de „efect util".

A opiniat, că această invocare a protecției dreptului de proprietate (Art. 1 Protocolul 1 CEDO) în favoarea unui debitor care refuză sistematic să-și execute o obligație legală și scadentă este o distorsionare flagrantă a principiului echilibrului. Măsura solicitată este extrem de proporțională, vizând sechestrul strict în limita valorii acțiunii de 564,30 USD – o restricție minimală și provizorie.

Suplimentar a menționat, că a califica o garanție atât de modestă drept o „încălcare gravă" este o eroare juridică care sacrifică dreptul fundamental al creditorului la executarea silită efectivă (Art. 6 CEDO) pe altarul confortului debitorului de rea-credință.

Totodată a susținut, că în prezenta cauză, ingerința în dreptul pârâtului este necesară și proporțională pentru a proteja dreptul recurentului la un proces echitabil, care include dreptul la executarea efectivă a hotărârii judecătorești. Neaplicarea măsurilor asigurătorii, în condițiile unui risc evident generat de neplata persistentă, ar crea o sarcină individuală excesivă pentru reclamant. Or, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) impune statului o obligație pozitivă de a organiza un sistem eficient de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, actul judecătoresc atacat i-a fost comunicat părții recurente la data de 2 octombrie 2025. Astfel, recursul declarat de către avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. la 15 octombrie 2025 se consideră depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că prin acțiunea înaintată către pîrîta S.R.L. „TERRA SPORT”, reclamanta S.C. „MILACHI IMPEX” a solicitat încasarea sumei în mărime de 564,30 USD, cu titlu de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată formate din 440,29 lei, cu titlu de taxă de stat, suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru, suna de 27,00, cu titlu de cheltuieli poștale și 10 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin cererea de asigurare a acțiunii reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX”, avocatul Gheorghe Macovei a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtei S.R.L. „TERRA SPORT” inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii de 564,30 USD.

La caz, instanța de recurs constată faptul că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX”, avocatul Gheorghe Macovei nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii. Or, recurenta nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii.

Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamanta nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în cauză, sau tergiversarea executării acesteia. Astfel, aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariţiei dificultăţilor ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că, reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX”, avocatul Gheorghe Macovei urma să demonstreze prin circumstanţe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că, în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii, s-ar crea dificultăţi în executarea hotărârii judecătoreşti sau ar surveni pagube iminente. Or, din materialele dosarului rezultă că recurentul nu a prezentat probe obiective care să ateste existența unui periculum in mora, respectiv a unui pericol real de înstrăinare, risipire ori diminuare a patrimoniului pârâtei, de natură să compromită executarea hotărârii

judecătorești. Simplul fapt al neexecutării obligației pecuniare sau existența unui litigiu cu caracter patrimonial nu constituie, prin sine stătător, un temei suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Colegiul subliniază că măsurile asigurătorii reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al pârâtului și pot fi dispuse doar în situații excepționale, strict justificate, cu respectarea principiului proporționalității și a echilibrului just între interesele părților. În lipsa unor probe care să confirme existența unui risc real și actual, instituirea sechestrului ar constitui o restricție nejustificată.

În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia instanța de fond ar fi confundat „prezumția rezonabilă a riscului" cu necesitatea prezentării unei „probe definitive a neexecutării", Colegiul reține că această afirmație nu poate fi reținută. Or, art. 174 și art. 177 Cod de procedură civilă impun în sarcina solicitantului obligația de a justifica și proba existența unui risc real și actual ca neaplicarea măsurilor asigurătorii să facă imposibilă executarea hotărârii judecătorești, iar nu doar de a invoca existența unei creanțe sau a unei întârzieri la executarea obligației.

Simpla neexecutare a unei obligații pecuniare scadente, chiar pe o perioadă îndelungată, nu constituie prin ea însăși o dovadă a existenței periculum in mora, în lipsa unor circumstanțe suplimentare care să indice riscul real de înstrăinare a bunurilor, de diminuare a patrimoniului sau de insolvabilitate a pârâtului.

Referitor la susținerea recurentului că instanța ar fi ignorat scopul măsurilor de asigurare a acțiunii, Colegiul reiterează că scopul acestora nu este de a sancționa conduita debitorului sau de a crea o garanție anticipată a creanței, ci de a preveni un risc obiectiv de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, în speță, reclamanta nu a demonstrat existența unui asemenea risc, limitându-se la invocarea conduitei pretins pasive a pârâtei.

Totodată, Colegiul reține că aplicarea măsurilor asigurătorii constituie, în sine, o ingerință în dreptul de proprietate al pârâtului, iar această ingerință este admisibilă doar dacă este justificată de existența unui risc real, actual și proporțional cu scopul urmărit.

De altfel, respingerea cererii de asigurare pe temeiul invocat la această etapă, nu privează reclamanta de dreptul de a înainta repetat aceeași cerință după conformarea cerințelor legale, dat fiind că cererea de asigurare a acțiunii poate fi înaintată pe tot parcursul procesului.

Reieşind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX", avocatul Gheorghe Macovei.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea reprezentantul reclamantei S.C. „MILACHI IMPEX", avocatul Gheorghe Macovei cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX", şi a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul

Centru din 29 august 2025 cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acțiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de către avocatul Gheorghe Macovei, în interesele S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 august 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „MILACHI IMPEX" S.R.L. către S.R.L. „TERRA SPORT" privind încasarea penalității contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu